

—¡CULPA DELS MOTORISTES!

—Jo no sé de qui és culpa. Però sí que sé que córrer per aquí és un «show». Tinc una por als revolts de l'esquerra que sempre dic als altres corredors vigileu en tombar cap a l'esquerra. És que vas refiat i si et surt un cotxe no tens temps de res.

L'ONCLE DEL PERE, PRESENT A LA CONVERSA AFE-GEIX:

—Sí, diumenge sort que pujàveu, que si arribeu a baixar ja estava.

I EN PERE BROMEJA:

—Si piquem i li fem malbé el cotxe, no vegis com es posa el conductor. Cotxe nou!

I ESCLATA EN UNA GRAN RIALLA.

—ARA ACABES L'ÈPOCA D'AMATEUR. DINS D'AQUESTA ÈPOCA, QUINS RECORDS MÉS BONS TENS?

—Bé, per a mi, cada victòria és un bon record. Cada cosa té el seu moment bo. Per exemple, ara el campionat d'Espanya per a mi ja no és res, però quan el vaig guanyar vaig estar tres dies que no m'ho creia. A part d'aquesta victòria, penso que n'hi ha d'altres d'importants: Volta a Odena, Volta a Girona, Campionat d'Espanya per regions, Volta a Cerdanya... D'alegries moltes, però també bastants disgustos. Però si no hi ha disgustos no tens alegries.

—PENSA UNA MICA I CONTINUA:

—Hi ha moments difícils en què em passa pel cap de plegar, penso que n'ets de burro, podries estar a casa tranquilament. Però si l'endemà et trobes una mica millor ja no et recordes de res del dia abans i llavors dius: per què vaig pensar tot allò?

DIVAGUEM UNA ESTONA SOBRE AQUEST PENSAMENT. DESPRÉS TORNEM A REPRENDRE LA CRÒNICA.

—A TU QUÈ ET VA MILLOR, PUJAR, BAIXAR O QUÈ?

—Jo ni pujo, ni baixo —bromeja—. Després més seriós, respon: Em defenso a tot arreu normalment: pujo, baixo i planejo. Ara bé, si és una pujada en la qual s'ha de tirar molt i n'hi ha alguns que piquen fort, em costa de seguir-los. El pla en canvi, tret d'algun dia que sembla que porti un remolc de 60 kg., em va millor. Depèn una mica del dia que tens.

—QUINA PREPARACIÓ FAS?

—Menjar normal, no beure alcohol ni fumar i anar a dormir d'hora.

—I D'ENTRENAMENT, QUANTS KMS. FAS?

—Faig de 3 a 6 hores cada dia. Alguna vegada en faig 7 hores. Miro sempre de no baixar dels 75 kms., i algun dia en faig cap a 200.

—HEM LLEGIT ALS DIARIS QUE L'ANY QUE VE SERAS PROFESSIONAL?

—Sí, ja està fet. L'any que ve correré amb l'equip «Teka». No ha sortit en lletres grosses al diari, però més val així, que no et vegin gaire.

—PER QUANTS ANYS HAS FITXAT PEL «TEKA»?

—De moment es fitxa per un any i després es pot renovar o marxar a un altre equip.

—«TEKA» DEURÀ SER UN DELS EQUIPS IMPORTANTS D'AQUEST ANY QUE VE?

—Sí, efectivament. Fins ara era «Kas» i «Super-Ser». L'any vinent serà «Kas» i «Teka».

—ÉS CERT QUE L'OCAÑA FITXARÀ PER «TEKA»?

—No ho crec. Encara que s'ha dit i se n'ha parlat. De nous serem en Lasa, Elorriaga, Pedro Torres, Agostinho... i d'altres.

—QUINA PROGRAMACIÓ TENIU DE CARA A LA NOVA TEMPORADA?

—Al novembre farem la primera concentració, pel gener la segona i després ja començarem a córrer.

* * *

No tenim prou espai per posar tot el què hem parlat amb en Pere. Entre rialles i alegries recordem aquells temps que començàvem a anar en bicicleta de casa a estudi, o del Casal a casa, a les fosques. Recordem els esprints, els accidents, els reventons, les multes de la Guàrdia Civil. En Pere va començar així a anar en bicicleta. Ara, amb el seu esforç, la seva disciplina i la seva senzillesa és campió d'Espanya de ciclisme amateur. L'any vinent serà professional. Nosaltres l'admirem i només ens resta donar-li la més sincera enhorabona.

Jaume Galobart, Pere Prim, Lluís Galobart

BAR

CAFE

RESTAURANT

FONDA

MESTRET

La Sagrera

Tel. 64

SANTA EULALIA DE RONSANA